

SAMOBORSKI LISTI

Ljetovanišni vjesnik.

„Samoborski list“ izlazi 1. i 15. u mjesecu.
Pretpлата na cijelu godinu stoji K 4.—, na pо godine 2 K,
na četvrt godine 1 K. S poštom ili s dostavom u kuću 48 fl.
na godinu više. U Americu K 1.40 na godinu više. Pojedini
broj stoji 20 ilira.

Vlasnik i odgovorni urednik: M. Kleščić.
Uprava nalazi se na Trgu Leopolda Salvatora br. 18.

Oglase prima uprava, a plaća se za petiti redak u redakcijskom dijelu po 20 fl. u oglasnom 10 fl. Za oglase, koji se više puta uvršćuju, daje se znatan popust.
Novci i rukopisi šalju se uredništvu „Samoborskog lista“. Neplaćena se pisma ne primaju. Rukopisi se ne vraćaju.

God II.

U Samoboru, 15. srpnja 1905.

Br. 14.

Reorganizacija našega pivničarenja.

Otkada nam je trsna uš uništila stare naše vinograde, od onda je nastao u našem vinogradarstvu vidljiv preokret. Stari primitivni način uzgoja vinove loze napušten je, a poprimljen novi razumniji način. Istina, nije to išlo baš tako naglo, a ni tako lako. Ta narod je naš u svemu konzervativan, a možda baš najviše u gospodarstvu. On se nerado rastaje sa svojim navikama, što ih je baštiniio još od djedova i opet ih predao djeci svojoj baš onako, kako ih je i sam poprimio od otaca svojih. Treba zato mnogo vremena i puno dokaza očitih, dok se on odluči, da napusti svoju starinu, a prigripi koju novotariju. Evo i danas još, gdje ima pred sobom nesumnjivo krasnih rezultata obnovljenih vinograda, on se još nije posve otrešao mnogih svojih krivih nazora, a nije u njem još posve ugasila sumnja, da li će uopće obnovljeni vinogradi biti i koliko dugovječni. Mnoge radnje u obnovljenom vinogradu obavlja on preko volje i više pod utjecajem neke nepoznate mu sile i mehaničkoga podražavanja, nego iz uvjerenja. To mu se i ne smije baš mnogo da zabavi, jer da dodje do spoznaje uvjerenja trebalo bi prije da upozna sve one faktore i njihova svojstva, koji bilo posredno bilo neposredno utječu na povoljan ili nepovoljan razvitak vinove loze.

S obnovom vinograda dakle upoznao se naš narod i s novim načinom obradivanja oplemenjene vinove loze. Ali se i tu dosta često pokazalo — a nažalost još i danas nije bez toga — da se neopravdani i okorjeli konzervativizam često morao skupiti platiti. Ne rijetko se uvjerio naš vinogradar na svoju štetu, da je ono, što je on držao nepotrebnim i suvišnim, doista bilo nužno i opravdano. Tako ga je sve pomalo vlastita šteta poučila, da povjeruje u ono, što mu doduše nije jasno i razumljivo, ali što su već drugi pametniji ljudi davno oprobali i kao valjano preporučili.

No ako se i jesmo u vinogradarstvu u užem smislu pomakli za korak, dva naprijed, tim još nijesmo dospjeli do konačnoga cilja, što više, još smo od njega jako daleko. Jer

radnje u vinogradu tek su polovica onoga rada, što ga imade vinogradar da obavi, da dužnost svoju potpuno udovolji. Nije dakle dosta, da je proučio i točno upoznao samo uzgoj loze i produkciju groždja, nego treba isto tako da upozna i kulturu vina, koje postaje od groždja. Ona prva polovina njegova rada obavlja se u vinogradu, a druga se obavlja kod kuće — u pivnici. A kako je važan prvi dio ovoga rada, tako ništa manje ne smijemo cijiniti i onaj drugi dio, koji je još i teži.

Istaknusmo već, da je vrlo primitivan bio nekadanji rad oko uzgoja vinove loze; ali još primitivnije bijaše pivničarenje. Kultura loze u novije je doba doista napredovala, ali kultura vina stoji kod nas još i sada na onom stupnju, na kojem je bila i za stare loze. A koji su tomu razlozi?

Držimo u prvom redu i opet konzervativizam, osnovan na neupućenosti i nepoznavanju stvari. Uslijed toga i postoje u tom pogledu u narodu skroz krivi a često i vrlo oprječni pojmovi o uzgoju i njegovanju vina. Dok je još rodila stara loza, dalo se to još kako tako ispričati i podnijeti, ma da je to i bilo samo na našu veliku štetu. Stara je loza rasla na kamenitom i lošem tlu, rodila je doduše manje, ali je obradivanje bilo mnogo jeftinije, a vino razmjerno jače i stalnije pak se i loša strana pivničarenja manje isticala, a i sam ukus konzumenata nije mu prigovarao. Ali kod obnovljenih vinograda ne može a i ne smije tako da ostane, jer inače nema ni govora, da bi se naša vinska trgovina i koliko mogla razviti preko granice naše domovine. Kad se već toliki novac izdao za obnovu vinograda, pa kad se već i narod dosta prilagodio racionalnom uzgajanju vinske loze, onda je svakako nužno, da umije započeti rad razumno i nastaviti t. j. treba da se uputi, da upozna i racionalno pivničarenje. Za to pak trebalo bi mu posebnih teorijsko-praktičnih tečaja, jer uzgoj loze mogao je naučiti susjed od susjeda, ali pivničarenje se obavlja među četiri zida, pa zato nije tako lako da od jednoga i drugi nauče.

Racionalno pivničarenje u nas je još tako rijetko, kao bijela vrana. Pa nije ni čudo, da

o njemu ima u narodu svakojakih krivih nazora, a najobičnije si ga narod tumači imenom „pančanje“ vina. Sve, što je njemu nepoznato i nejasno, što on sam ne radi ili uopće ne razumije, zašto se onako radi, — sve je to njemu „pančanje“. To je došlo već tako daleko, da se i malo napredniji vinogradari i pivničari žacaju raditi sve onako, kako bi trebalo da se radi u smislu modernoga pivničarenja, jer će ih odmah susjedi razglasiti kao „pančare“, a tim su onda odbili od njihove pivnice svakoga kupca. Naravno, da je kod toga dosta često krivo ne samo neznanje i neupućenost, nego baš hotimična zloba.

Ali veoma krive pojmove o razumnom pivničarenju imadu i svi oni, koji drže, da se sve pivničarenje sastoji prosto u tome, da se vino tek po koji put na godinu pretoči, a zatreba li, da se i kakvim domaćim sredstvom očisti. Zaista, od takvoga pivničarenja, ni koga ne će zaboljeti glava, ali će i slabo kome koristiti. To se ne može nazvati razumnim ili racionalnim pivničarenjem. Razumno pivničarenje imade puno težu zadaću, mnogo veću brigu, ali i krasne uspjehe, koji odbacuju lijepu dobit.

Da je naše vino krasan materijal za razumno pivničarenje o tom imamo dovoljno dokaza od samih Franceza, koji su ga kod nas kupovali, kod kuće valjano uzgojili, a onda pod svojim imenom a za skupe novce širom svijeta rasprodavali. Vino je naše dobro i ukusno, pak bi si po svojim dobrim svojstvima moglo utri siguran put u vanjskoj trgovini, ali se prije svega za to hoće valjana i razumna pivničarenja. Novi se vinogradi više gnoje, pak i obilnije rode od starih; ali zato ima u njima i više bjelančevine, a uslijed toga se teže čiste, manje su sposobna za eksport, a lako se i prebace. To je uopće loša strana novoga nasada, a pojavlja se to intenzivnije, što je nerazumnije obavljeno gnojenje vinograda i dr.

Razumni pivničar znat će ovoj nedaći za dobe doskočiti. On će svoje vino rediti tako, da mu bude čisto kao sunce, bistro kao voda, ukusno i voljko, a bez i kakove ma i najmanje pogreške.

Pa može li se onda ovakav razumni njegov rad nazvati „pančanjem“? Za cijelo ne! O tom

Izbor općinskih časnika.

Nijesam ja naumio govoriti o minulim izborima trg. zastupnika ni o savremenom izboru opć. činovništva, kako je možda tko pomislio po natpisu ovoga članka. Nipošto! Ja ću se tek dotaći načina, kojim je nekoć slobodni i povelj. grad Samobor birao svoje činovnike i službenike u svoj slavni „magistratus“. — Naišao sam naime u trgovišnom arhivu na spis, koji nosi ime: „Restauracionis civici privileg. oppidi Zamobor ordo et modus“ ili po tadanjem kajkavskom narječju: „Red i liti način vu izbiranju občinskih oficzerov obdersavati potreben“.

Šteta je, što nije na spisu sabilažene godine kada je pisan. Koliko se međutim dađe razabrati iz njegove sadržine, pa iz toga, što je nadjen među drugovima, koji se ponose vijekom od 100 godina, možda se i njemu ravno duže dopustiti, da je već prošao stotu godinu života. To bi bila dakle starost spisa; no sam izborni red morao je je ovaj prilici već i prije kroz dug niz godina služiti našim djedovima u izboranju njihovih činovnika. Kad su već u Samoboru opć. izbori na dnevnom redu, ajde da čujemo, kako su naši stari purgari birali svoje

časnike (činovnike i službenike) i kako su ih nazivali. Pomenuti izborni red ima 9 točki; a tumači i dužnosti, koje mora vršiti pojedini časnik.

Kod izbora bila su u prošavše doba nazočna kao izbornom povjerenstvo tri lica iz magistrata: „sudac“, „notariuš“ i jedan stariji „ašešor“. Kad se izabirao sudac ili notariuš morali su se umjesto njih birati dva zdušna asesora, koji su bili određeni po višim asesorima. — Za svaku čast određuju se po višim asesorima tri kandidata, a pravo glasa vrše zajedno veliki i mali asesori i „koy visse votumov dobi, on časnik postane“. Kandidat se tako imenuje, da svaki veliki asesor kaže trojicu, koju za pojedinu čast drži prikladnima i koji od njih najviše glasova dobije, taj se ima smatrati kandidatom. Da se može valjano obaviti izbor časnika potrebno je „imati vezz magistratus pan“; nema li koga od velikih asesora mora se njegovo mjesto popuniti licem izmedju malih asesora, a izostane li tko od malih asesora ima se izabrati na ovo mjesto koji izmedju sposobnih osoba općine. Kad se konstatuje, da je „magistratus napunjen tak velikih kak y malih assessorov vsza meszta“ prelazi se na pravi izbor.

Najprije se bira „sudac“, za njim „notariuš“, a zatim „dekan“. Sudac i notarius mogu se birati samo iz magistrata t. j. izmedju velikih asesora, dekan može biti biran izmedju velikih ili izmedju malih asesora. Izabrati valja i fiškuša, koji se bira izmedju malih asesora i njihova je glava. Mali prisežni asesori reprezentiraju općinu, čije sve poslove i pravde fiskus mora podnašati pred „magistratusom“ ili velikim asesorima, koji sa sucem zajedno „pravdeni i liti sudbeni stol“ čine. Fiskus podiže općinske pravde, brani općinu od pravda podignutih protiv nje i zastupa je kod raznih pogodba.

Općini je potreban i preceptor (blagajnik), koji mora biti „chlovek zdussen med osztalemi bolyje imajuchi, koy naimre, ako bi kai vu občinskih dohotkih zaostal, more leše platiti i executia mu se vchiniti.“ Preceptor može biti izmedju velikih ili malih asesora. Njegova je dužnost primati općinske dohotke, namirivati opć. potreboće prema odredjenju magistrata, te svake godine pred restauracijom položiti račune, da se vidi „jeli dober, ali hman goszpodar y tak vreden ali nevreden potvrdyena.“

Za pobiranje općinskih računa izabire se jedan eksaktor. Obavezan je, da uz fiskusa

ce valja da biti na čistu i svako dijete. Svakako ne bi ni najmanje bilo pametno, da onaj produkt, za koji se je toliko mučio i mnogo trošio, dok je do njega došao, da taj produkt ne uznaštoji dopuštenim i neškodljivim načinom poboljšati i usavršiti, da mu donese veću dobit. Ta i čovjek dolazi na svijet neuzgojen, a zar majka njegova zlo radi, što ga mije i redi, miluje i ispravlja i povjerava čedo svoje učiteljima, da ga uzgoje i oplemene, kako bi zlato njezino postalo bolje i savršenije?!

Nerazumno i zlobno čini dakle onaj tko racionalno pivničarenje hotimice zamjenjuje s „pančanjem“. Pančanje nije drugo, van patvorenje ili djelanje vina na nedopušten način, a može gdjekada i zdravlju pogibeljno biti. Razumno pak pivničarenje ne djela vina, ne patvori ga, nego nastoji da grozdov sok razumnim manipulovanjem i posve prirodnim načinom uz upotrebu zakonom dopuštenih sredstava usavrši, tako da od njega postane fino i plemenito vino. Tim pak dolazi u susret konzumentima, jer može da udovolji njihove zahtjeve. Upravo s obzirom na konzumente ističe se velika vrijednost razumnoga pivničarenja i u ovom: Vinske godine mogu biti dobre i loše a i veoma slabe. Razuman pivničar ne će se u lošoj godini zadovoljiti naprosto samo tim, da pazi da mu se nestalno mlado vino ne pokvari, nego će na posve prirodan način svoj loši vinski produkt usavršiti, da bude dobrotom ravan onome iz boljih godina. On će naime one sastojine, što ih je priroda dala grozdovu soku u većoj mjeri ali samo na štetu kvaliteta vina, po mogućnosti umanjiti ili ublažiti, ili će opet povećati one dobre sastojine, koje je priroda one godine dala grozdu u manjoj mjeri. Sve to ne zove se „pančanje“, nego usavršavanje vina, jer je sve to baš tako u korist producenta kako i konzumenta.

Ali da se sve to mogne tako lijepo i korisno obaviti, treba u prvom redu i umjeti. Za to nam treba nauke. I racionalno pivničarenje ima da zahvali svoj napredak velikomu uspjehu na polju znanstvenom, napose pak kemiji i fizici. Mnogo toga u pivničarenju nijesu prije znali, dok ih u to nije u novije doba uputila kemija i fizika i botanika. I tu je bio sitnozora od velike pomoći. Znanost nas je dakle poučila, koje su sastojine grozdova soka, a slavni franceski naučenjak Pasteur otkrio nam je množinu svakovrsnih gljivica, koje žive u vinu, te su mu ili korisne ili štetne. Mnogim proučavanjem i savjesnim opitima upoznao je razumno pivničarenje veliki utjecaj, što ga imaju uzduh i toplota na razvitak grozdova soka. A sve to mora biti dobro znano pravomu pivničaru; to mu mora biti ravnalom i putokazom za svaki njegov rad kod manipulovanja s vinom. Sve to otvora mu oči, da ne tumara po tami i neznanju, prepustivši slijepoj sreći, da se obavi proces vinskog vrenja i dozrijevanja, nego da priznatim i oprobanim načelima savremene nauke primijeni uzgoj vina. Zato će on nastojati, da potpuno upozna sve osobine svoga vina i da najbolje od njih što više istakne.

Na stranu dakle s onim krivim nazorima, koji nas samo postidjuju. Priznati valja svoje neznanje i nevještinu, a otvoriti oči te potražiti

prima račune od preceptora te iznese opažene pogreške, da može magistrat pozvati na odgovornost preceptora.

Općina treba i stražmeštre. Biraju se između malih asesora. Dužnost im je paziti na krčme, mesnice i trg. Na stražmeštre, kao i na ostale časnike, asesore i općinu dužan je paziti fiskus. Za koga on opazi, da se ogrješio o svoju čast ili inako što sakrivio, dužan ga je optužiti pred sucem i velikim asesorima. Radi većeg prekršaja može fiskus časnika ili asesora „njegove chashti aliti stolca po szudu magistratussa mentuvati“. Drugačije su časnici stalni za godinu, u kojoj su izabrani, a „assessor pak mali ali veliki, koy je jedanokrat izbran do szmerti szvoje zmirom sztol, zvan ako bi koy szam szdobre volje valedicuvai.“

Radi ove stalnosti njihove službe kao i odgovornosti i sposobnosti njihove određuje izborni red, da se za asesore velike i male biraju samo takovi ljudi: „koje k jednoj i drugoj asesorski prikladne chashti vredni jeszu y mogu ju na obchinsku koriszt obnassati.“ B. T.

čistu istinu. Pokušali se valja onomu, što su drugi teškim trudom i proučavanjem iznašli i potpuno oprobali. Mali konzervativizam ne će ni kod toga škoditi, bude li nalazio svoj izvor u opreznosti, jer i naše su prilike vinogradarske drugojačije, pak treba za njih posebnih opita. Samo tako bit ćemo potpuni vinogradari, potpuno ćemo privesti rad svoj kraju. Ali onda ćemo takodjer biti sigurni, da će nam vinogradarstvo donositi veću korist, nego što je sada daje; bit će i lakša prodja vina, jer bolja i solidnija roba vazda nalazi bolju prodju i bolju cijenu.

A da u tome pravcu što prije dodjemo do žudjenoga cilja, od goleme bi koristi bilo, da se na zemaljskom dobru u Božjakovini zavedu posebni pivničarski tečaj. U tim bi tečajima valjalo prikloniti osobitu pažnju u upoznavanju i uzgoju vina iz pojedinih krajeva naše domovine, a prema stečenom iskustvu i rezultatima imali bi se poučavati u modernom pivničarenju našega vina i polaznici toga tečaja. Na taj način najprije bismo došli do valjanih i potpuno spremnih domaćih pivničara, te bi onda i naše pivničarenje brzo krenulo naprednijim smjerom.

Domaće vijesti.

Izbori trg. zastupstva. 1. i 11. o. mj. održani su ponovni izbori za trgovišno zastupstvo. Izabrano je u svem 6 zastupnika i to gg.: Mijo Noršić sa 104 glasa, dr. Milan Biščan sa 101 glasom, Mirko Kleščić sa 98, Gjuro Jurčić sa 81, Ivan Budi sa 75 i Franjo Medved sa 75 glasova. — Na 1. o. mj. predsjedao je izboru kot. upravitelj g. Aurel Šenoa, a 11. o. mj. kot. pristav g. Gustav Huth. — Pouzdanci bijahu prvoga puta gg. Mijo Noršić i Filip Šimec, a kod potonjega izbora gg. Franjo Reizer ml. i Filip Šimec. Kao perovodja fungirao je kod oba izbora trg. blagajnik g. Štj. Vuković.

Lične vijesti. Na ljetovanje su prispjele u Samobor naše odlične umjetnice i Hrvatice gdje. Blaženka pl. Krnic, operna pjevačica u Frankfurtu i Ljerka pl. Šram, član hrv. zem. kazališta. U Samoboru se nalazi i gdjica. Pleschner, poznata operna pjevačica i sa zagrebačkog pozorišta, na kome je bila u svoje vrijeme angažovana. Bilo im svjema boravljenje u Samoboru što ugodnije!

Samobor kao ljetovalište. Naš je lijepi Samobor opet oživio sa stranima. Gostova ima iz domovine a i iz drugih zemalja. Opaža se, da naše mjesto svake godine postaje sve obiljubljenije u svijetu kao ljetovalište. Osim dosadanjeg broja gostiju doći će u Samobor još mnogo stranaca, koji su već najmili stanove za sebe i svoje obitelji. Šmidhenova kupelj i hladna kupelj hydro-patičkoga zavoda marljivo se posjećuju. Osim stalnih gostiju dolazi mnogo i prolaznika, osobito nedjeljama. Radi zabave općinstva svira svake srijede i subote večerom trg. glazba pod vještijim ravnanjem kapelnika g. Vanjeka. U to vrijeme čitav je trg pun što stranih što domaćih. Iza dnevne toplote ugodno je večerom šetati, gdje povjetarac lagodno struji s Rudarske drage, a bistra Gradna dragahno žubori sredinom čitavoga mjesta. Ovakve šetnje potpuno osvježuju čovjeka, pak i nakon najvrućih dneva. —

U slavu sv. Ćirila i Metodija služio je 5. o. mj. staroslovensku sv. misu um. grko-kat. župnik g. Janko Popović u ovdješnjoj samostanskoj crkvi. Za mise pjevali su skladno staroslovenski gg. Nikola Badovinac i Ivo Tunković, a pratnju pojedinih pjesama preuzeo je na harmoniju g. Lujo Novak. U crkvi je bilo mnogo pobožnoga svijeta.

Primicije. Naš domaći sin, Samoborac g. Gjuro Kocijanić služit će prvu svoju sv. misu 23. o. mj. u župnoj crkvi u Samoboru. Manudoktorom će mladomisluku biti župnik g. Fr. Forko, a propovijedat će arhivar nadb. stola g. Janko Barle. Od srca čestitamo!

Vjenčanje. 1. o. mj. vjenčao se u Štajerskom Gracu g. Franjo Gabrić, inženjer kod tamošnje zem. vlade, s gospojicom Occuli pl. Taubenberg. Mladome paru srdačno čestitamo!

Odlikovanje. Našem sugradjaninu um. kr. računarskom savjetniku g. Dragutinu Cernovskiju podijelilo je Njeg. ces. i kralj. apost. Veličanstvo za njegovo revno 40 godišnje službovanje zlatni krst za zasluge s krunom. Čestitamo!

† Josip Bedenko. Iznajmni uagratni služajem završio je 4. o. mj. svoj mladljahni život Josip Bedenko, jedinac sin opće štovanih supruga Antuna i Milke Bedenko, posjednika u Samoboru. Bijaše mladić čestit i miroljubiv, nada i ponos svojih roditelja. Kao član „Hrv. Sokola“ bio je medju najrevnijima. Do groba sprovelo ga mnoštvo građanskoga svijeta i gotovo sva domaća društva. G. Fran Hrčić oprostio se s pokojnikom u ime „Sokola“ tronutim govorom. Laka zemlja mladomu pokojniku!

Umrla. Doroteja Regović rođ. Tkalčić umrla je 10. o. mj. u 84. godini života, te je sahranjena 12. o. mj. na župnom samoborskom groblju. Pokoj joj duši!

Popis ljetilišnih gosti. U današnjem smobroju našega lista počeli donositi imena gostiju, koji se nalaze kod nas na ljetovanju, pa ćemo ih u slijedećim brojevima nastaviti. Hoće li se da je taj popis točan — a u interesu je naših ljetilišnih prilika, da bude takav — treba da svaki stanodavac bez odgadjanja prijavi svoje strance kod trgovišnoga poglavarstva. Dosada se žalibože pokazalo, da mnogi stanodavci slabo mare za ustanove o prijavljenju stranaca, pak nam zato još i danas nijesu poznata imena mnogih stranaca, koji su kod nas na ljetovanju.

Vrijeme gradi, vrijeme razgradjuje. Poznati prozor, što je osamljen stajao na najvišoj kuli naše stare gradine, ovih je dana spao sa svoje visine. Dugo je odolijevao zubu vremena, otimao se buri i nevremenu. I najstariji Samoborci sjećaju se ovoga prozora u jednakom stanju, kako je još u posljednji čas stajao. No sada je borba svršena. Komadi od kojih je sastojao leže skršeni na zemlji. Bilježimo uspomenu tim starim sivim kamenima, o koje nam je svagda oko zapinjalo, kadgod smo svratili pogled na stari grad. Gledajući danas na gradinu, nešto nam manjka, opažamo neku prazninu. No za nekoliko dana i naše će se oko priučiti, a mi ne ćemo više ni opaziti, da se još pred koji dan ponosno kočio na najvišoj kuli danas skršeni stari prozor.

Potvrđeni mjesni suci. Preuzv. gosp. ban potvrdio je izbor Ivana Levičara mjesnim sucem i Franje Oslakovića zamjenikom mjesnoga suca za mjesni sud općine Samobor; Josipa Korenčića mjesnim sucem i Stjepana Holetića zamjenikom mjes. suca za opć. Sv. Martin; Antuna Frolića mjesnim sucem i Ivana Kralja zamjenikom mjes. suca za opć. Stupnik; Franju Ivanca mjes. sucem i Pavla Oršića zamjenikom mjes. suca za opć. Sv. Nedjelja; Ivana Jenka mjesnim sucem i Josipa Simončića zamjenikom mjes. suca za mjesni sud općine Podvrh.

Dar. G. Joso Budi star. darovao je umjesto vijenca na grob pok. Josipa Bedenka ml. za ubošku zakladu Samobora 5 K.

Zaprijetio nesreću. Prije nekoliko dana vozila su tri seljaka voz sijena. Dok su se s vozom nalazili na mostu kraj g. Matijašćica, nadodju na most još dvoja kola s konjima. U stisci preplaše se volovi, udare vozom o stup svjetiljke i već se nagnula kola, da udare zajedno sa seljacima, koji su se nalazili na vozu, o ugao kuće. No u taj tren skoči do kola naš sugradjanin g. Janko Budi stariji i zadržal uplašene volove. Da nije njega bilo, lako bi bio i život ljudski postradao. G. Budi zaslužuje za ovaj čin svaku hvalu.

Tvornica užeta. U Samoboru se prije kratko vrijeme osnovala nova tvornica i to užeta. Danas je u njoj zaposleno 20 radnika, a vlasnik ove tvornice g. Lj. Kiršner nakanio je ovaj broj radnika još i povećati, budući da je za svoje proizvode našao dovoljno narudžbi. Robe se najviše otprema trgovcima u domovini, a naručuje se mnogo i za susjednu Štajersku.

Talbe na prometne prilike. Pritužilo nam se odlično društvo gospodja izletnica iz Zagreba, da su nepažnjom omnibusa zakasnile na posljednji vlak u Zagreb. U koliko smo ispitali stvar, nije tomu ni uprava željeznice kriva, jer je vlak čekao 6 časaka. Poznata nam je velika sigurnost g. vlasnika omnibusa prema strancima, pak smo uvjereni, da on taj slučaj žali, ipak se pouzdano nadamo, da se to u buduće ne će ništa dogoditi i da će svoga vozara pozvati energično na red.

Nesreća. Reza Smolček 60 god. stara, iz Stupnika, bolujući duže vremena na pelagru koja se žalibože i u ovim krajevima uslijed po-

kvarene kuruze sve više širi, pala je u času
dusevne depresije u plitku mlaku, te se utopila.

Nagla smrt. Šandor Stanić iz Celina, opć.
Podvrh, 70 godišnji starac dosada uvijek krepka
zdravlja, kosio je 10. o. mj. u jutro sa sinom na
livadi. Došavši k zajutarku počeo se najednom tužiti
na boli oko srca, prolijedi i izdahne dušu.

U pripitom stanju. Valent Miklež, poljar
vlastelinstva Rakitja, nastrela je 9. o. mj. oko 2
sata poslije podne — bez ma kakovog povoda
— Valentina i Julija Vojvodića iz Novaka, i to
prvog u glavu a drugog u ledja. Ozljeđe nijesu
životu pogibeljne. Ozljeđeni su odvedeni u bol-
nicu, a objesni poljar u zatvor.

Samoborska željeznica. Na mnogostrani
zahtjev općit će nedjeljom i blagdanima za vru-
ćeg ljetnog doba osim redovito u 2 sata 10 čas.
i 2 sata 40 časova poslije podne polazećih vla-
kova još jedan vlak i u 3 sata 30 čas. poslije
podne iz Zagreba u Samobor. Po tome su vla-
kovi nedjeljom slijedeći: Odlazak iz Zagreba:
6 sati 30 čas. u jutro, 11 sati 30 čas. prije
podne, 2 sata 10 čas., 2 sata 40 čas. i u 3 sata
30 čas. poslije podne i u 7 sati i u 10 sati na
večer. Odlazak iz Samobora: 5 sati u jutro, 8
sati prije podne, 1 sat poslije podne, 5 sati 30
čas., 8 sati 30 čas. i 10 sati na večer.

Iskaz umrlih od 1. lipnja do 15 srpnja:
Janja Špoljar, supruga tesara, 34 god. Rud.
draga. — Maksimilijana Bach, udova c. kr. ma-
jora, 91 god., prevezena iz Zagreba. — Josip
Cerico, poduzetnik zidarski, 66 god., Šmidh. ul.,
— Josip Mesnarić, dijete tkalca, 4 mjes., Gornji
kraj 57. — Josip Bedenko, kožarski pomoćnik,
16 god., Grič. — Doroteja Regović, posjednica
84 god., Rambergova ul. — Viktorija Cella,
udova klesara, 77 god., Šmidhenova ul., 36.

Društvene vijesti.

Društvu za poljepšavanje Samobora pri-
stupio je kao član prinosnik g. Stj. Grahor iz Za-
greba. — Gđa. Ana pl. Sulyok sabrala je za dru-
štvo 1 K. — Još se uvijek opaža, da neki ne će
nikako, da podupiru ovo društvo. Članarina od
20 fil. na mjesec tako je neznatna, da je upravo
žalosno, kad društvu ne će da pristupe kao članovi neki
naši imućniji ljudi. Društvo i ovom zgodom apeluje
na naše gradjanstvo, da ga potpomogne novčanim
prinosima i da pokaže, kako mu napredak Samobora
leži na sreću. Novi članovi neka se prijave kod društv.
blagajnika Franje Švarića, Samostanska ulica.

Hrv. pjev. društvo „Jeka“ prisustvovalo je
9. p. mj. kod proslave pozvete barjaka obrtničko-
radničkoga društva „Banovac“ u Petrinji. Kako do-
znajemo, naši su „Jekaši“ skladnim pjevanjem po-
budili ondje općenu pažnju i simpatije.

Dobrov. vatrogasnomu društvu pristupili
su kao novi izvršujući članovi gg. Stjepan Strmoli
brijač, Stjepan Kuhar, tkalački pomoćnik i Gjuro
Kovač, kolarski pomoćnik. Tako valja! Što bude
društvo imalo više svjesnijih članova, to će svoj
zadatak moći sigurnije vršiti. Da su se neki naši
mladi ljudi u posljednje doba odvažili pristupiti kao
članovi, to je utješljiva pojava. Nadamo se, da će i
drugi naši općinari, koji su navršili barem 18 godinu
života, slijediti njihov lijepi primjer. Komu ikako
dopuštaju prilike, sveta mu je dužnost, da stupi u
vatrogasnu četu, gdje će djelotvornu ljubav prema
svomu bližnjemu najljepše pokazati.

**Društvo sv. Vida za podupiranje slije-
paca u Zagrebu** priposlalo nam je svoj izvještaj
o radu za god. 1904., što ga je sastavio Vinko Bek
tajnik i ravnatelj zavoda. — Svrha je ovoga društva
enimantno humanitarna: brinuti se za odrasle muške
slijepce, koji su sposobni za rad, te ih privlačiti
shodnu obrtu, osnovati i uzdržavati dom za odrasle
slijepce djevojke kao i utočište (azil) za stare slijepce.
Prošle je godine bilo u zavodu 20 pitomaca. —
Medju članovima, koji pomažu plemenitu društvenu
svrhu, a ima ih iz glave domovina, nalazimo i općinu
Podvrh u Samoboru, a ne manjka ni Sama-
borska štadionica, koja ne propušta nikada
zgođe, a da ne bi pridonijela brava bilo za lokalne
potrebe, bilo za opće humanitarne i patriotske ciljeve.

Paškomu kazalištu i čitaonici pristupili su
kao članovi gg. i gđice: Stjepan Kuhar, Ana-
stazija Letina, Milutin Novaković, Fanika Regović
i Stjepan Vrbanić. — Članovi će čitaonice pri-
rediti u oči primicija g. Kocjančića pred njegovom
kućom 22. o. mj. u 1/2 sat u veće serenade, da
lime počaste jednoga od osnivača svoje čitaonice.

Promet nekretnina u prvom polu- godištu 1905.

1. Gričar Josip i Ana kupili su od Katice
Pavačić udate Zorman dio njezine kuće i dvo-
rišta u Jurjevskoj ulici kuće br. 8 za 100 K. —
2. Mamula Antun kupio je od Jane udove Ma-
mula polovicu njezinoga dijela nepokretnosti u
Samoboru, Stražnička ulica kuće br. 31 za 20 K.
— 3. Kudelić Franjo i Ana iz Samobora, kupili
su od Marka i Bare Žarković, Jurjevska ulica
br. 13, jedan dio oranice i pašnjaka u „Tepcu“
za cijenu od 90 K. — 4. Kr. zemalj. erar iznaj-
mio je na 10 daljih godina prostorije, u kojima
je smješten kr. kot. sud, od Roberta Wieznera
za godišnju najamninu od 2000 K. — 5. Mijo
Coban iz Strmca kuće br. 8, kupio je od Alojza
Anke, Milke, Katice i Antuna Budi-Vojvodića iz
Samobora, Gajeva ulica kuće br. 28, njihove
dijelovne nepokretnosti, koje leže u opć. Strmec,
za kupovninu od 800 K. — 6. Kirin Mato iz
Samobora, Gornji kraj kuće br. 5, kupio je od
Dobranic Josipa, Antuna i Mate iz Braslovja
kuće br. 2 400 □° oranice „Lužičak“ za 80 K.
— 7. Žnidaršić Ciril i Bogumil naslijedili su po
ocu Jakovu Žnidaršiću kuću u Stražničkoj ulici
vrijednu 3000 K. — 8. Malodobni Marija, Zora,
Ivan i Franjo Strnat, te Nikola Ceriko naslijedili
su dio nepokretnosti iza matere svoje Marije
Strnad, u por. opć. Samobor u čistoj vrijednosti
od 897 K 20 fil. — 9. Bišćan Juraj iz Ruda,
Bišćan Alois iz Gradišća i ml. Bišćan Stjepan
naslijedili su po Miji Bišćanu nepokretnosti u
opć. Samobor vrijedne 2378 K 34 fil. — 10.
Stanić Josip iz Domaslovca kupio je za 175 K.
od Vjekoslava, Antuna, Franjice, Jelice, Julija,
Janka i Ane Regović, te Hinka Santela njihovu
polovicu vinograda „Giznik“.

11. Franjo Šoić iz Konjšćice kbr. 17, kupio
je za 1340 K od Alekse Tkalčića u Samoboru
njegove nepokretnosti u općini Rakovica. —
12. Janko Stengl Martinak kupio je od Makse
Novaka oranicu za svotu od 500 K. — 13. An-
tun, Mihalj i Ana Vuković iz Samobora naslije-
dili su iza Franje Vukovića nepokretnosti u op-
ćini Samobor vrijedne 40 K. — 14. Valent i
Marko Bišćan iz Gradišća, naslijedili su nepo-
kretnosti iza preminulog Grge Bišćana, koje leže
u opć. Samobor i Slanidol, vrijedne 1772 K. —
15. Lehpaer Mijo iz Ruda, kupio je za 124 K
cjelokupne nepokretnosti Josipa Kurila u por.
općini Samobor. — 16. Josip Bedenko iz Sa-
mobora kupio je od Polone, Dore, Ljudevita i
udove Klare Katanec iz Sv. Nedjelje oranicu „Puš-
njak“ za 80 K. — 17. Eduard Presečki, trgo-
vac u Samoboru, kupio je u Bregani kuću,
dvorište i vrt od Vilima i Milana pl. Kiebach te
bar. Allnoch za 14.000 K. — 18. Roščak Mato i
Tereza kupili su od Cirila i Bogumila Žnidaršića
kuću, dvorište, vrt i gospodarske zgrade u Sa-
moboru, Obrtnička i Stražnička ulica, za kupov-
ninu od 7600 K. — 19. Kalingar Josip stariji iz
Samobora razriježio je suvlasništvo medju so-
bom i djecom svojom, Josipom mladim Kalin-
gar i Josipom Noršić. — 20. Marko Bahovec iz
Samobora prodao je Franji, Imbri i Alojziju Hor-
vatu iz Gradne za 2000 K česticu br. 1997 sa
2 jutra 1149 □° u porez. opć. Samobor.

21. Antun i Ana Žnidaršić iz Samobora ku-
pili su od Magdalene Pavlović iz Samobora
oranicu za 200 K. — 22. Gluščić Tomo i Jana
iz Hrastine kupili su od Alekse Geušića iz Cerja
oranicu „Jals“ u por. općini Samobor za 500 K.
— 23. Pušec Julijana u Vinkovcima i Ivan Ga-
rašić u Samoboru naslijedili su nekretnine, ležeće
u Samoboru a vrijedne 720 K od Magdalene
Ameršeg. — 24. Tkalčić Aleksa, Bolto i Micika,
te Ana Žitković i Paula Kuhar naslijedili su po
svojem ocu, odnosno djedu Gašparu Tkalčiću
u Samoboru ležeće nepokretnosti i kuću, vrijedne
2379 K. — 25. Malodobni Juraj i Fanika Ko-
renić-Rubinić naslijedili su po ocu Martinu Ko-
renić-Rubiniću nepokretnosti u Samoboru, vri-
jedne 521 K. — 26. Blažinić Stjepan, Fanika
Svarić, Vjekoslava Blažinić, Miško Blažinić,
Ana Presker i Franjo Blažinić naslijedili su po
svojem roditeljima Stjepanu i Josipi Blažiniću ne-
pokretnosti u Samoboru, vrijedne 16.800 K. —
27. Wagner Fanika, rođena Matjašić, kupila je
od Hinka i Rozine Maller kuću, dvorište, vrt i
gospodarske zgrade u Samoboru, Gajeva ulica,
za kupovninu od 12.000 K. — 28. Čebušnik
Nikola i supruga njegova Julijana kupili su od
Izabele Gašparić oranicu Vidušćku u Samoboru

za 200 K. —
Kirschner, trgovci u Samoboru, kupili su od
Ivana Rogića u Zagrebu kuću, dvorište, voćnjak,
vrt i oranicu u Vrbovcu za 10.000 K. — 30. Jos.
Husta iz Slave gore, kupio je od Eve Tomlja-
nović iz Stražnika nekretnine u Samoboru, vri-
jedne 200 K.

(Svršit će se.)

Svaštica.

Rukopis iz doba Isusove. Jedan egipatski
list javlja, da su nedavno u okolici Jeruzolima,
na posjedu sirskega sirotišta, otvorili grob i
našli u njemu stare rukopise, za koje se nakon
temeljitoga pretraživanja drži, da potječu iz dobe
Isusove. Na lijesu i u pećini nadjoše, te ih sra-
vniše sa najstarijim napisima i na temelju ovih
mogoše približno ustanoviti starost. Ravnateljstvo
je sirotišta dalo rukopise snimiti, te ih šalje
raznim učenim društvima, neka im sadržaj razjasne.
U blizini otvorenog groba ima još više grobova
iz iste dobe. I ovi će se otvoriti i pretražiti. Re-
zultat pak objavit će se tek onda, kada po
mogućnosti budu na čistu glede starosti i sadr-
žaja rukopisa.

Proslava američke neodvisnosti. Dan 4. srp-
nja za Ameriku je dan svečanosti, dan na-
rodne slave. Toga se naime dana zavije cijela
Amerika u najsvečanije ruho, jer slavi svoju
neodvisnost od god. 1776. Košto svake godine,
tako je i ove, američki narod taj dan veličajno
proslavio, oduševljavajući se za svoju slobodnu
zemlju, ponosom i nezatomnom zavalnošću sje-
ćajući se svojeg borca za slobodu velikog
Washingtona. Tog je dana mladež dobila t. zv.
carte blanche, čime joj dozvoljeno, da svojim
patriotskim čuvstvima dađe oduška vatrometima,
pucanjem i t. d., a da nije po policiji smetana.
Doduše, ni jedne godine taj dan ne prodje bez
kakove nesreće, ali Američane to ništa ne
smeta, jer dan je to slave njihove slobode.

Čovjek sa dva srca. U Barleti oženio se
neki dan mlad čovjek, nakon što je za života
prodao svoje tijelo anatomskom muzeju u Ma-
dridu za 75.000 lira. 75.000 lira za jedno jedino
čovječje tijelo za cijelo je malako previše, ali
Giuseppe de Maggio ima na svojem tijelu takovu
abnormalnost, da visina cijene njegova tijela
nikog ne začudjuje. Maggio je naime sretan po-
sjednik dviju srdaca, te mu se jedno nalazi
pred lijevim, a drugo pred desnim plućnim
krilom. Dok je Maggio bio na stavnji, opazio je
tu abnormalnost na njem vojnički liječnik.
Maggio je unatoč te abnormalnosti bio unovačen,
te se može podičiti, da je lako mogao podno-
siti sve napore vojničkog života. Poslije voj-
ništva putovao je Maggio svijetom, davši se
svakom prilikom pregledati po liječničkim struč-
njacima. Napokon, vrativši se kući sklopio je
sa madridskim muzejem ugovor, po kojem za
75.000 lira ustupa nakon svoje smrti ovomu ti-
jelu. Ali prije se je Maggio oženio, da svoju
odabranicu učini sa dva srca i 75.000 lira
sretnom.

Spomenik izumitelju ure. Neki dan otkrio se
u Nürnbergu spomenik Petru Henleinu, izumitelju
ure. — Da se uzmogne ocijeniti znamenitost tog
izuma, mora se na umu imati, da su u ono doba
do godine 1500. bile poznate tek velike ure u
sobama i na tornjevima. Henlein je bio prvi, koji
je upotrijebio za tjeranje ure metalno pero u
formi vijka (spirale). Henlein bio je prostim bra-
varom, a tek njegov izum učinio ga znamenitim
čovjekom, jer izumiv ovo pero, on je dao temelj
razvitku naše današnje žepne ure.

Okudica na prezimenima. Kako se iz Kodnja
javlja, stavila je vlada prijedlog, po kojem će
tamošnjim državljanima biti olakšano izabrati si
novo prezime. To je i od prijekne nužde, jer je
tamo različitost prezimena vrlo mala. Od 500.000
stanovnika Kodnja zove se svaka deseta osoba
Hansen, druga najobičnija prezimena jesu Petersen,
Sørensen. Od 100 stanovnika grada Kodnja svr-
šava 42 prezime na „sen“. U jednom drugom
gradu sa 20.000 stanovnika imade samo 20 raz-
ličnih prezimena, te po tom na svako prezime
dolazi popriječno 1300 osoba.

Povijest jednoga dana.

Napisao Dragan Gubarov.

Ivan Mišić uze svoj šešir i ode iz kuće.
Kuda i kamo to još ne zna ni sâm. Noge ga

nosile brzo dalje i on je koracao po pločniku grada N., povlačeći za sobom štap. Kad ga sa strane pogledaš, vidiš na njem, da mu se moralo nešto gorko dogoditi. Tamo usred ulice velika je trokatna polača, a prizemno na ulazu stoji napis „Kavana“. Mladić stane, upre se štapom o pločnik, digne tada nekako teško glavu i zagleda se u onaj napis, pa opet naokolo po ulici, a zamišljen mu se pogled gubio čaš ovdje čas ondje. Uzdahne duboko: Uh, da me i nije! Iz kavane čula se jaka galama. Igralo se društvo karte. Mladić unidje u kavanu, skine slamnati šešir, stavi ga nehajno na klinčanicu i sjede u kut.

— Izvolite crne kave — oglasi se kavanar. Mladić kimnu glavom, a kavanar žurno ode.

Leone, položi karte! krepki se javi glas iz sredine sobe. Mladić pogleda, odakle je dolazio jaki žamor. Tamo bilo društvo od kojih pet ljudi, po izgledu i vanjštini velika gospoda. U rukama im bile karte. Jedan se od njih ustao i držao u desnoj ruci dvije karte, gledajući sveudilj preda se. Čas i čas bi ponavljao ime Leon i nutkao sebi nasuprot druga, da se preda. Ali taj ne htjede to prihvatiti, brojio podjedno karte, čas mislio, čas gledao u veliku rpu žutaka, a čas opet u svoga izazivača. Hotio da sazna po licu njegovom, kakove imade karte.

Nije fajde, ako sad izgubi, onda je posvema propao, zaigrao je sve svoje. A onda što mu preostane?

Takove su se misli križale Leonovim mozgom, a crni mu oblaci zlovolje pokrili čelo.

— Ne mogu učiniti — ozva se najednom Leon.

— Onda se pogodimo — opet će prvi.

— Ni to ne mogu dopustiti. Ostajem pri svojem, kud puklo da puklo. Tjerat ću do konca — završi Leon i mahne zlovoljno rukom pred sobom.

Gospoda pogledaše na nj čudno, izazivač spusti karte i izusti: Žalim te!

Leon problijedi silno. — „Propao sam“ mogao je tek izustiti. Časak još gledao u izgubljene svoje žutake i banknote, a tad se ustao i otišao naglo kroz stražnja vrata kavane. Čas dva kasnije puče revolver. Svi se gosti osupnuli i poletili na stražnja vrata.

Leon je ležao mrtav —

Ivan se Mišić zgrozi u duši. Nenadani događaj potrese mu dušu i tijelo i on, kao da ga progone furije, izleti iz kavane, brzajući dalje kroz gradske ulice. Pred očima mu bila smrt onoga čovjeka, on vidi revolver i krv samoubice. Gleda u duhu truplo očajnikovo, a ono kao da mu se smiješi i kroz smijeh dovikuje: I ti ćeš svršiti skoro tako! Ivan se branio od ovih misli, ali uzalud. Došao mu na um i otac, gdje mu strogo, pun gnjeva dovikuje: Ivane, moja teška rano, sad znaj, da je ovo posljednji put, da ne plaćam više dugova iza tebe, što si ih učinio kartanjem. Podji od mene i dok se ne opametiš, ne idi mi pred oči! Ivan pokri lice rukama. Ali se ono truplo opet smije i već mu podaje revolver, da se i on povede za onim čovjekom. Nikad, nikad! — zavikne Ivan Mišić pa se trže od užasa i opazi tek sada, kako je skrenuo već izvan grada. . . .

Na polju se u to razlijegalo veselo pjevanje oračeva, a ševa lepršala u visinu i cvrkutala milo. Ivan se lecne, stane kao u čudu, slušao ševu, slušao orača. Gusti oblak straha i zdvojnosti stao se rasplinjati sve više i više nad njegovom dušom. On oćuti pomalo, kako neki tihi blagi mir ulazi u sree njegovo i kako mu prvi srećni traci blažene utjehe prodiru u ojadjenu sjetnu dušu. Seljak orao i pjevao dalje. Ivan ga gledao, a misli mu se zanosile u nedavnu prošlost njegovu, kad je i on poput orača bezbrižan i veseo bio . . .

— Prijatelju, stan'te malko — Ivan će oraču. Seljak stane.

— I vi tako radite svaki dan? — upita ga Ivan Mišić.

— Svaki dan, gospodine! — odvrati orač.

— I uvijek ste ovako veseli? —

— Uvijek, gospodine! — odvrati seljak.

Raditi moram, truditi se moram. Zemlja mi donosi hranu i odijelo, a to je za mene dosta i ne pitam više, niti što više želim. Seljak uze u ruke plug, pogna dalje volove i zapjeva iznova.

Taj je blažen! uzdahne Ivan, pa će oduševljeno najednoć: I ja želim ovako živjeti; još mi

se hoće ovakoga života! Nekoliko dana kasnije putovao je Ivan Mišić u dom svoga oca. U duši mu se širio blagi mir, a srce kucalo živo. O, kako već dugo nije oćutio takve slasti! Bilo je to nekada u dane prve mladosti, kad je u duši stvarao slične nakane, odluke pravoga života ljudskoga: živjeti umjereno, trijezno. Ali časovi, kad su vladale one nakane, iščezli su kao san, a drugi se javili dani, koji su tražili od Ivana nešto čudno, više, nego je bilo u skladu s valjanim životom, i ti su ga rinuli u očaj. Uh, kako su bili strašni, očajni!

No s tim se danima evo sada opršta duša Ivanova i hrli natrag u naručaj srećnih onih mladanih časova, — u naručaj novih velikih i srećnih odluka: biti pravi čovjek.

Popis ljetovališnih gosti.

(Srpanj 1905.)

Anton Eliza, udova satnika, sa djetetom Zagreb. — Brands-Bais Jan, glazbotvorac, sa suprugom, Beč. — Bachleid G., član kazališta, Beč. — Brčić N., posebnik, sa suprugom, 3 djece, 2 služavke, Rijeka. — Dr. Dragan Boranić, kr. gimnazijski profesor sa suprugom, 2 djece i 2 služavke, Zagreb. — Bučar Stanka, supruga c. i kr. majora-auditora, sa 2 djece i služavkom, Mostar. — Dohnanny Ernest pl., glazbotvorac, Beč. — Fuksa Julije, kr. katastralni činovnik, Zagreb. — Futour Roza, ravn. učiteljica, Rijeka. — Grossi Ema, Zagreb. — Goglia Ferdo, kr. profesor, Osijek. — Dr. Heindl Viktor, odvjetnik, Beč. — Hercigonja Martin, krojač, Zagreb. — Hirschl N., supruga liječnika, sa 2 djece i kuharicom, Zagreb. — Israel Matilda, supruga činovnika, Zagreb. — Juras Marin, pravnik, Spljet. — Juranović Brigita, supruga liječnika, sa 2 djece i služavkom, Petrinja. — Janissensky Izabela pl., supruga nadzornika, s djetetom, Zagreb. — Korwin Gustav vitez, nadzornik austr.-ug. Lloyd, sa suprugom, 4 djece i 2 služavke, Trst. — Klaić Regina, udova kr. zem. školskog nadzornika, Zagreb. — Krnic Blažena, dvorska operna pjevačica, Frankfurt. — Kučera Terezija, supruga pošt. činovnika sa 3 djece, Zagreb. — Kovačević Petar, c. kr. satnik u miru, Siječevac. — Kranjčec Barbara, umirov. učiteljica, sa 2 djece, Zagreb. — Kornitzer Fanika, supruga mjernika, sa 2 djece, Vukovar. — Kos Marija pl., supruga nadmjernika, sa kćerkom i unukom, Zagreb. — Leibenfrost Olga, supruga bank. činovnika, sa 2 djece, Zagreb. — Maren Fritz, djak, Ljubljana. — Merkadieć Rudolf, trgovac, sa suprugom, Zagreb. — Müller Slavoljub, putnik, Budimpešta. — Neufeld S., putnik, Beč. — Pleschner Klementina, operna pjevačica, Gradac. — Plivelić Franjo, dimnjačar, sa suprugom, Ogulin. — Rožić Ljubica, supruga graditelja, s 2 djece i služavkom, Zagreb. — Strahija Ivan, kr. vladin oficijal, Čakovec. — Dr. Senečić Dragutin, odvjetnički provodja, Vel. Gorica. — Stein Babeta, supruga poduzetnika, Budimpešta. — Dr. Schvarz, ravnatelj, sa suprugom, troje djece i 2 služavke, Gorica. — Šram Ljerka pl., član zem. kazališta, Zagreb. — Schulze Ludvig, commenditore, sa suprugom, otok Krk. — Tropsch Ivan, kr. profesor, sa suprugom i 5 djece, Zemun. — Vrbanić Anka, supruga sveuč. profesora, s 2 djece i služavka, Zagreb. — Židovec Mijo, ravnajući učitelj, Koprivnica. — Žakulja Milan, mjernik, Ljubljana. — Dr. Žepić Milan, profesor, sa suprugom, 3 djece i služavkom, Zagreb.

(Slijedi.)

OGLASI.

Vlastito je iskustvo najbolja preporuka, stoga ne vjerujte već kupujte i uvjerit ćete se, da je za pranje rublja

Jastrebarski sapunji prašak

nenatkriljivo i najbolje sredstvo, što se dosele kao slično upotrebljavalo. Priznanice stoje na uvid, a dobije se u svim boljim trgovinama.

Tvornica kemičko-tehničkih proizvoda u Jastrebarskom.

Po visokoj kr. zem. vladi proglašena ljekovitom vodom rudnicom

Apatovačka kiselica

Naravna alkaličkomuriatična litijna kiselica. Najbolje stolno piće. Nagradjena sa 15 zlatnih kolajna. Ljekovita voda.

Glasovito sredstvo kod svih bolesti probavnih organa i grkljana, proti ulozima i reumi, kod želučadnog, plućnog, crijevnog i svih drugih katara, proti hemoroida, kod boli bubrega, mjehura, kamenca, šećerne bolesti zrnatih i nateklih jetara. Prokušano, izvrsno i nenatkriljivo sredstvo kod spolnih i mnogih drugih ženskih bolesti.

Od prvih liječničkih autoriteta preporučeno, te prokušano izvrsno i nenatkriljivo sredstvo.

Upraviteljstvo vrela apatovačke kiselice,

ZAGREB, Illica broj 17.

Dobiva se u svim ljekarnama, trgovinama mirodija, restauracijama i gostionama.

Skladište svih vatrogasnih sprava i gospodarskih potreština

Podružnica **R. A. SMEKAL** Podružnica

ZAGREB, Frankopanska ulica br. 9.

Najnovije!

„PATENT SMEKAL“

Štrcaljke sa ravnotezom najnovijeg sustava za prijenos umanjene radne snage od 40%, koje s desne i s lijeve strane vodu sišu i dižu, te okretanje nepotrebno.

Sustav odlikovan 1903. sa prvom počasnom diplomom i zlatnom kolajnom.

Javna zahvala.

Povodom smrti nezaboravnog nam jedinca,

JOSIPA

rascvijlenog srca zahvaljujemo svima onima, koji su nam bud čime bili na pomoć i na utjehu u ovoj golemoj kušnji.

U prvom redu zahvaljujemo veleuč. gg. liječnicima Dr. M. Bičcanu i Dru. M. Juratoviću, koji su odmah priskočili, da pruže svoju pomoć, ali koja na žalost — nije više koristiti mogla; nadalje sl. veteranskom i radničkom društvu, koja su kod pogreba prisustvovala, a napose hvala našem „Sokolu“, koji je iskrenim saučesćem iskazao svoju tugu za izgubljenim drugom, te koji je sa svim znacima poštovanja i posljednje počasti otpratio „svoga brata“ na vječni počinak, kao i g. Franu Hrčiću, koji se je ganutljivim riječima — u ime cijelog društva — za uvijek oprostio od milog nam pokojnika.

Veleuč. gg. svećenicima, gradjanstvu kao i svim onima, koji su bud na odar vijence položili, bud pokojnika do groba sproveli, ovime od nas najljepša hvala, a od Boga plaća!

Anton i Milka Sednina.